

1.2.9 Διηλεκτρική συνάρτηση (επιδεκτικότητα, δείκτης διάθλασης)

Η παρουσία ενός ηλεκτρομαγνητικού πεδίου $\mathbf{E}(\mathbf{r}), \mathbf{B}(\mathbf{r})$ συχνότητας ω εντός ενός υλικού επάγει μια ηλεκτρική και μια μαγνητική διπολική ροπή:

$$\Delta\mathbf{p}(\mathbf{r}) \equiv \int_{\Delta V(\mathbf{r})} \mathbf{r}' \rho(\mathbf{r}') d\mathbf{r}', \quad d\mathbf{r}' \equiv d^D r', \quad D=1, 2, 3$$

$$\Delta\mathbf{m}(\mathbf{r}) \equiv \frac{1}{2c} \int_{\Delta V(\mathbf{r})} \mathbf{r}' \times \mathbf{v}(\mathbf{r}') \rho(\mathbf{r}') d\mathbf{r}' \quad (\text{G-CGS, στο SI θέσε } c=1).$$

Ο όγκος $\Delta V(\mathbf{r})$ γύρω από τη θέση \mathbf{r} όπου περιορίζεται η ολοκλήρωση είναι πολύ μεγαλύτερος από τον όγκο ανά άτομο, αλλά πολύ μικρότερος του όγκου του στερεού. Από τις παραπάνω διπολικές ροπές ορίζουμε την *πόλωση*

$$\mathbf{P}(\mathbf{r}) \equiv \frac{\Delta\mathbf{p}(\mathbf{r})}{\Delta V}, \quad (1.1)$$

και τη *μαγνήτιση*

$$\mathbf{M}(\mathbf{r}) \equiv \frac{\Delta\mathbf{m}(\mathbf{r})}{\Delta V} \quad (1.2)$$

και στη συνέχεια δύο νέα βοηθητικά ηλεκτρομαγνητικά πεδία

$$\mathbf{D}(\mathbf{r}) \equiv \epsilon_0 \mathbf{E}(\mathbf{r}) + \mathbf{P}(\mathbf{r}), \quad \text{SI}, \quad \mathbf{D}(\mathbf{r}) \equiv \mathbf{E}(\mathbf{r}) + 4\pi \mathbf{P}(\mathbf{r}), \quad \text{G-CGS}, \quad (1.3)$$

$$\mathbf{H}(\mathbf{r}) \equiv \frac{1}{\mu_0} \mathbf{B}(\mathbf{r}) - \mathbf{M}(\mathbf{r}), \quad \text{SI}, \quad \mathbf{H}(\mathbf{r}) \equiv \mathbf{B}(\mathbf{r}) - 4\pi \mathbf{M}(\mathbf{r}), \quad \text{G-CGS}. \quad (1.4)$$

Τα $\mathbf{P}(\mathbf{r})$ και $\mathbf{M}(\mathbf{r})$ είναι συνήθως ανάλογα (υπό προϋποθέσεις) των αντιστοιχών πεδίων

$$\mathbf{P}(\mathbf{r}) = \epsilon_0 \chi_e \mathbf{E}(\mathbf{r}), \quad \text{SI} \quad \text{ή} \quad \mathbf{P}(\mathbf{r}) = \chi_e \mathbf{E}(\mathbf{r}), \quad \text{G-CGS}, \quad \chi_{e,SI} = 4\pi \chi_{e,G-CGS}, \quad (1.5)$$

$$\mathbf{M}(\mathbf{r}) = \chi_m \mathbf{H}(\mathbf{r}) \quad \text{SI}, \quad \text{G-CGS}, \quad \chi_{m,SI} = 4\pi \chi_{m,G-CGS}. \quad (1.6)$$

Οι αδιάστατες ποσότητες χ_e, χ_m , ονομάζονται *ηλεκτρική και μαγνητική επιδεκτικότητα* (susceptibility) αντιστοίχως Η χ_m σε άλλα στερεά (που ονομάζονται *παραμαγνητικά*) είναι θετική και σε άλλα στερεά (που ονομάζονται *διαμαγνητικά*) είναι αρνητική. Λόγω των σχέσεων (1.20) και (1.21) έπονται και οι εξής γραμμικές σχέσεις:

$$\mathbf{D}(\mathbf{r}) \equiv \epsilon \mathbf{E}(\mathbf{r}), \quad \epsilon = \epsilon_0 (1 + \chi_e) \quad \text{SI}, \quad \epsilon = 1 + 4\pi \chi_e \quad \text{G-CGS}, \quad (1.7)$$

$$\mathbf{B}(\mathbf{r}) = \mu \mathbf{H}(\mathbf{r}) \quad \mu = \mu_0(1 + \chi_m) \text{ SI}, \quad \mu = 1 + 4\pi\chi_m \text{ G-CGS}. \quad (1.8)$$

Οι ποσότητες ϵ και μ ονομάζονται αντίστοιχα *επιτρεπτότητα* και *διαπερατότητα* (permittivity and permeability αντιστοίχως). Ισχύουν οι σχέσεις για την αδιάστατη ποσότητα που ονομάζεται *διηλεκτρική συνάρτηση*

$$(\epsilon / \epsilon_0)_{SI} = (1 + \chi_e)_{SI} = \epsilon_{G-CGS} = (1 + 4\pi\chi_{e,G-CGS}). \quad (1.9)$$

Η διηλεκτρική συνάρτηση συνδέεται με την αγωγιμότητα $\sigma(\omega)$ με την εξής σχέση (που συνεπάγεται ότι $\epsilon(\omega) \rightarrow \infty$ για $\omega \rightarrow 0$, αν $\sigma(\omega = 0) \neq 0$):

$$\frac{\epsilon(\omega)}{\epsilon_0} = 1 + \frac{i\sigma(\omega)}{\epsilon_0\omega} \text{ SI}, \quad \epsilon(\omega) = 1 + \frac{4\pi i\sigma(\omega)}{\omega} \text{ G-CGS}. \quad (1.10)$$

Ο (1.25) προκύπτει από τον ορισμό της αγωγιμότητας $\sigma \equiv \mathbf{j} / \mathbf{E}$ και από τη σχέση $\mathbf{j} = \partial \mathbf{P} / \partial t = -i\omega \mathbf{P}$, που συνδέει την πυκνότητα του ηλεκτρικού ρεύματος \mathbf{j} , με τη χρονική παράγωγο της πόλωσης. Ο *δείκτης διάθλασης*, $n(\omega)$, είναι μια αδιάστατη ποσότητα που ισούται με τη τετραγωνική ρίζα του γινομένου της διηλεκτρικής συνάρτησης επί την αδιάστατη διαπερατότητα

$$n(\omega) \equiv \sqrt{\epsilon(\omega)\mu(\omega)} \approx \sqrt{\epsilon(\omega)}. \quad (1.11)$$

Ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής

- Σε ένα εδροκεντρωμένο κυβικό πλέγμα με a το μήκος της ακμής της μοναδιαίας κυψελίδας, η απόσταση μεταξύ άμεσων γειτόνων είναι:

(α) $a / \sqrt{3}$	(β) $a / \sqrt{2}$	(γ) $a / 2$	(δ) $a / 3$
--------------------	--------------------	-------------	-------------
- Το ίδιο με το 1 αλλά για χωροκεντρωμένο πλέγμα:

(α) $a / \sqrt{2}$	(β) a	(γ) $\sqrt{3}a / 2$	(δ) $2a / \sqrt{3}$
--------------------	---------	---------------------	---------------------
- Στο πλέγμα του αδάμαντα με a το μήκος της ακμής της μοναδιαίας κυβικής κυψελίδας η απόσταση μεταξύ άμεσων γειτόνων είναι:

(α) $\sqrt{3}a / 4$	(β) $a / \sqrt{6}$	(γ) $2a / \sqrt{6}$	(δ) $a / 4$
---------------------	--------------------	---------------------	-------------
- Ο αριθμός των ατόμων που αντιστοιχούν στη μοναδιαία κυβική κυψελίδα του πλέγματος bcc είναι:

(α) 9	(β) 1	(γ) 2	(δ) 5
-------	-------	-------	-------
- Ο αριθμός των ατόμων που αντιστοιχούν στη μοναδιαία κυβική κυψελίδα του πλέγματος του αδάμαντα είναι:

(α) 4	(β) 6	(γ) 8	(δ) 12
-------	-------	-------	--------
- Ο αριθμός των ατόμων που είναι άμεσοι γείτονες ενός ατόμου στο πλέγμα fcc είναι:

(α) 4	(β) 8	(γ) 10	(δ) 12
-------	-------	--------	--------
- Ο όγκος που αντιστοιχεί σε ένα άτομο στο πλέγμα fcc είναι:

(α) a^3	(β) $a^3 / 2$	(γ) $a^3 / 4$	(δ) $a^3 / 6$
-----------	---------------	---------------	---------------
- Ο σίδηρος κρυσταλλώνεται στο bcc με $a = 2.87 \text{ \AA}$. Υπολογίστε τα d , r_a , n_a , v_a .
- Με αφετηρία τα a , c του Ti (Πιν. 4, σελ. 254) επαληθεύστε τα d , r_a , n_a , v_a του Ti.

